

Госпоѓа Павица е приморка во златни години и секогаш кога некој ќе ја нарече жена во златни години, ѝ се превртува желудникот. Живее во мало место, пее во мал хор и е омажена за поморец со кого цел живот е во брак. Ги има ќерката Ана, внукот Тони и болките во колената. Децата за неа се безусловна љубов и доживотна робија и кога повторно би се родила, никогаш не би родила. Првпат е среќна во седумдесеттата година бидејќи го наоѓа мажот пред кој не мора да клечи. И не размислува за смртта. Ана е образована и самостојна жена во педесеттите која добро заработува, има мигрена и проблем со желудникот. Поради помлад маж, остава прекрасен сопруг и дете и никогаш не се грижи што мисли светот за неа. Нејзе ѝ се воодушевува дури и младата љубовница на нејзиниот втор сопруг. Додека чека третман со акупунктура во ординација, убедена е дека мајка ѝ полудела и размислува за незадоволниот татко, поранешниот и сегашниот сопруг, неговата љубовница... и стравот од смртта. Во полифоничниот роман „Костурите на округот Медисон“, Ведрана Рудан бескомпромисно и духовито, а над сè уметнички успешно, зборува за родителите, децата, љубовта и сексот. Таа ги разбива стереотипите за пожртвуваните мајки, послушните ќерки, посветените сопрузи и зловните љубовници. Стереотипите поради кои сите тие стануваат жртви. Како завршува мојата љубовна приказна? Дали на крајот ќе се венчаат или можеби ќе ги обноват заветите? Или се разделуваат на обострано задоволство за да тргнат во нови љубовни маки опседнати со сексот или од стравот од секс? Нема да ви кажам. Што мислам, дали книгата е добра? Одлична е. Земете ја в раце. Откако ќе ја прочитате, можеби нема да скокнете на ФБ, туку на некој што го сакате. Или ви се чини дека го сакате.